Ірина Руденко - засновниця Маріупольського театру ляльок

https://mrpl.city/blogs/view/irina-rudenkozasnovnitsya-mariupolskogo-teatru-lyalok-1

02 квітня 2019, вівторок

Автор: **Ольга Демідко (Маріуполь)**

Автор: **MRPL.CITY**

Завдяки неймовірній наполегливості та вражаючій енергійності корінної маріупольчанки **Ірини Анатоліївни Руденко** у Маріуполі було відкрито перший ляльковий театр. Сьогодні маленькі маріупольці з легкістю можуть поринути у загадковий і чарівний світ театрального мистецтва, але не всім відомо, скільки було покладено зусиль на таку важливу і корисну для міста справу. Наша героїня – заслужений діяч естрадного мистецтва України, художній керівник Маріупольського театру ляльок «Бібо», директорка обласного ТО «Арлекіно» – вміло поєднує в собі необхідні професійні якості та рідкий ентузіазм, без яких досягати поставленої

мети набагато складніше. З нагоди Всесвітнього дня театру, який відзначався 27 березня, пропоную вам, дорогі читачі, відкрити для себе ще одну сильну і унікальну особистість.

Читайте також: Володимир Кожевніков: керівник професійного театру Маріуполя, Ольга Демідко, mrpl.city, 26.03.2019[1]

Народилася Ірина Анатоліївна в Маріуполі. З дитинства була творчою і здібною дитиною, яка відвідувала різні секції та навіть ставила п'єси на подвір'ї біля свого будинку. Батьки в усьому підтримували маленьку Іру. Мама сама вигадувала казки, допомагала шити костюми. Для Ірини мама залишається головним Вчителем і справжнім педагогом, якій, не маючи педагогічної освіти, вдавалося з легкістю навчати дітей. Батьки виховували Іру дуже мудро, вони привчали її до свободи в усьому. Їй здавалося, що вона завжди робить вибір самостійно, але не помічала, що за нею уважно спостерігає «приховане око» батьків, які в разі потреби оточували юну дівчинку потрібними порадами і своєчасною допомогою.

[1] Володимир Кожевніков: керівник професійного театру Маріуполя, Ольга Демідко, mrpl.city, 26.03.2019,
https://mrpl.city/blogs/view/volodimir-kozhevnikov-kerivnik-profesijnogo-teatru-mariupolya,
Internet Archive: https://archive.org/details/26_03_2019.olga_demidko.mrpl_city.volodymyr_kozhevnikov_kerivnyk_prof_teatru

Після закінчення школи Ірина вступила до ПДТУ. Незабаром вийшла заміж за однокласника, який був військовим. Оскільки чоловіка відправили служити у Московський військовий округ, молоде подружжя поїхало до Москви. Саме там Ірина стала студенткою університету мистецтв за спеціалізацією «Режисер масових театральних видовищ». Ще у студентські роки наша героїня часто відвідувала ляльковий театр і дуже уважно спостерігала за процесом роботи.

Читайте також:

История: Старый корпус, Сергей Буров, mrpl.city, 30.03.2019[2]

[2]История: Старый корпус, Сергей Буров, mrpl.city, 30.03.2019, https://mrpl.city/blogs/view/istoriya-staryj-korpus,
Internet Archive: https://archive.org/details/30_03_2019.sergij_burov.mrpl_city.istoria_staryj_korpus

Згодом Ірина Руденко приїхала до рідного Маріуполя. Почала працювати в Міському парку культури та відпочинку культурним працівником на дитячому майданчику. Тоді вона разом зі своєю колегою почали показувати лялькові вистави. У 1992 році Ірина Анатоліївна разом з групою ентузіастів створила перший в Маріуполі ляльковий театр. Загалом в Ірини було багато однодумців, серед них *Віктор Грамматиков, Валентина Саврасова, Анжеліка Ряпалова, Лариса Колеснікова, Євген Сосновський та інші*. Стараннями справжніх подвижників театральної справи у тому ж 1992 році була поставлена перша вистава «Три веселих п'ятачка» про братиків-поросят, улюблених і відомих у всьому світі. Ірина разом з колегами майстрували ляльок, робили декорації, шили собі костюми для ігрових розважальних програм, обійтися без яких було ніяк не можна – потрібні були кошти для творчості. Труднощів, звичайно ж, було багато. Але, мабуть, найбільша проблема після фінансової – відсутність власного приміщення. Театру доводилося ставити вистави то в старій залі ігрових автоматів в міському парку, то в кінотеатрах. Засновниця лялькового театру зізнається, що її кар'єрний шлях був досить важкий, але вона не шкодувала ані

сил, ані вільного часу, щоб ляльковий театр у Маріуполі посів своє особливе місце в культурному житті Приазовського краю. Водночас Ірина Анатоліївна свою роботу зуміла поєднати з отриманням ще однієї вищої освіти. У 1994 році вона закінчила Бердянський державний педагогічний університет.

Завдяки наполегливості Ірини Анатоліївни у липні 1997 р. Маріупольський ляльковий театр був зареєстрований міською радою та отримав статус професійного муніципального театру, ставши таким чином першим офіційним дитячим театром Приазов'я. Незабаром театр почав ставити вистави у будівлі колишнього кінотеатру «Маріуполь».

Читайте також: *В Мариуполь возвращается «Отель Континенталь»*[3]

[3] В Мариуполь возвращается «Отель Континенталь», Роман Катріч, mrpl.city, 01.04.2019, https://mrpl.city/news/view/v-mariupol-vozvrashhaetsya-otel-kontinental

Репертуар театру складався з яскравих дитячих вистав: «Одного разу в Африці» за мотивами казок Остера, «Три бажання», «Операція „Чебурашка“», «Ай, да Мицик» Є. Чеповецького, «Маленький принц» за повістю Екзюпері, «Дюймовочка» за казкою Андерсена, «Коза-Дереза», «Білосніжка і сім гномів» тощо. Ірина Руденко, маючи педагогічну і режисерську освіту, всіма силами створювала, відроджувала і підтримувала життя унікального жанру театрального мистецтва. У 2005 р. театр ляльок почав нове життя для найменших маріупольців і отримав назву **«Бібо»**. При ньому була створена школа акторської майстерності.

Тендітна і сонячна, але сильна характером Ірина виховала двох

чудових синів – *Олексія та Романа*. Олексій – майстер спорту України з ралі, а Роман – здібний актор лялькового театру, член Національної спілки журналістів України, успішний київський телеведучий. Три роки назад в Олексія народився син, онук став справжнім джерелом натхнення і радості для Ірини Анатоліївни. Дуже розвинений маленький *Кирюша* відвідує всі вистави лялькового театру, він вже давно став найголовнішим суддею і найбільш вибагливим глядачем для художнього керівника театру.

Читайте також: *Цена жизни маленьких мариупольцев*[4]

Ірина дуже любить рідний Маріуполь і підкреслює, що маріупольці відрізняються від інших особливим менталітетом і самобутністю. Найбільше полюбляє Міський сад, який зберігає свою неповторну атмосферу.

[4] Цена жизни маленьких мариупольцев, Елена Калайтан, mrpl.city, 30.03.2019, https://mrpl.city/blogs/view/tsena-zhizni-malenkih-mariupoltsev

Зараз Ірина Анатоліївна посідає відповідальний пост голови правління творчого об'єднання «Арлекіно», до складу якого входить Театр ляльок, Перша театральна школа, молодіжний театр «Персонаж» та інші відділення. У школі театрального керівника виховується близько 100 дітей. Всі вони різного віку, але єдині у прагненні навчатись та самовдосконалюватись. Перша театральна школа-студія міста Маріуполь неодноразово ставала лауреатом всеукраїнських, європейських і міжнародних фестивалів-конкурсів. Ірина Анатоліївна дуже любить своїх учнів і щиро хоче, щоб вони розвивали власні таланти та не зупинялися на досягнутому. Вона вважає, що кожна дитина має свій винятковий талант, просто потрібен час, щоб його розкрити. Завдяки вірі у своїх учнів та постійній праці з ними вона змогла виховати справжніх акторів, які сьогодні стали справжніми професіоналами і прославляють Маріуполь та свого викладача в інших містах України.

Читайте також: *Співуча й неповторна: українські слова, які не перекласти російською*[5]

Улюблена книга Ірини Руденко: «Маленький принц» Антуана де Сент-Екзюпері.

Улюблені фільми: класика радянського кіно.

Курйозний випадок з життя: веселих і незабутніх випадків у житті бадьорої і життєрадісної Ірини Анатоліївни було дуже багато. Зокрема, якось їй довелося грати Шапокляк. Ніс у неї був на гумці, і, коли вона чекала свого виходу, щоб легше було дихати, ніс натягувала на лоб. Але, поспішаючи на сцену, Ірина забула поставити ніс на місце. Вийшовши у новому образі, адже тепер у Шапокляк виріс справжній ріг, вона дуже здивувалася, що раптом її вихід викликав такий сміх і неабияке пожвавлення в залі. Про себе подумала, як же гарно граємо, дітям так весело, ще й Чебу-

[5] Співуча й неповторна: українські слова, які не перекласти російською, Кіра Булгакова, mrpl.city, 01.04.2019, https://mrpl.city/news/view/spivucha-j-nepovtorna-ukrainski-slova-yaki-ne-pereklasti-rosijskoyu

рашка щось очима показує їй, мабуть, сам не вірить в такий успіх.

Порада маріупольцям:

«Хочеться побажати не бути байдужими, навчитися об'єднуватися заради однієї важливої мети – змінювати місто на краще. Жити за принципом: „Де народився там і згодився!“. Багато маріупольців вважають своє місто трампліном, з якого все починається, але для нашого міста краще, щоб ми залишалися і будували майбутнє саме тут і зараз!»

Читайте також: *ЭКСКЛЮЗИВ: Все, что нужно знать о ГогольFest: голова Гоголя, спецпоезд, спектакль о буллинге и 150 проектов за 6 дней*[6]

[6]ЭКСКЛЮЗИВ: Все, что нужно знать о ГогольFest: голова Гоголя, спецпоезд, спектакль о буллинге и 150 проектов за 6 дней, mrpl.city.tilda.ws/gogolfest

Скріншот - Оригінал

https://mrpl.city/blogs/view/irina-rudenkozasnovnitsya-mariupolskogo-teatru-lyalok-1
arks... Getting Started

mrpl•city ВСІ НОВИНИ МАРІУПОЛЬ ДОНБАС

БЛОГИ ОЛЬГА ДЕМІДКО

Ірина Руденко – засновниця Маріупольського театру ляльок

02 квітня 2019 в 07:55

Завдяки неймовірній наполегливості та вражаючій енергійності корінної маріупольчанки **Ірини Анатоліївни Руденко** у Маріуполі було відкрито перший ляльковий театр. Сьогодні маленькі маріупольці з легкістю можуть поринути у загадковий і чарівний світ театрального мистецтва, але не всім відомо, скільки було покладено зусиль на таку важливу і корисну для міста справу. Наша героїня – заслужений діяч естрадного мистецтва України, художній керівник Маріупольського театру ляльок «Бібо», директорка обласного ТО «Арлекіно» – вміло поєднує в собі необхідні професійні якості та рідкий ентузіазм, без яких досягати поставленої мети набагато складніше. З нагоди Всесвітнього дня театру, який відзначався 27 березня, пропоную вам, дорогі читачі, відкрити для себе ще одну сильну і унікальну особистість.

Читайте також: Володимир Кожевніков: керівник професійного театру Маріуполя

Народилася Ірина Анатоліївна в Маріуполі. З дитинства була творчою і здібною дитиною, яка відвідувала різні секції та навіть ставила п'єси на

(1)

https://mrpl.city/blogs/view/irina-rudenkozasnovnitsya-mariupolskogo-teatru-lyalok-1

Getting Started

дорогі читачі, відкрити для себе ще одну сильну і унікальну особистість.

Читайте також: Володимир Кожевніков: керівник професійного театру Маріуполя

Народилася Ірина Анатоліївна в Маріуполі. З дитинства була творчою і здібною дитиною, яка відвідувала різні секції та навіть ставила п'єси на подвір'ї біля свого будинку. Батьки в усьому підтримували маленьку Іру. Мама сама вигадувала казки, допомагала шити костюми. Для Ірини мама залишається головним Вчителем і справжнім педагогом, якій, не маючи педагогічної освіти, вдавалося з легкістю навчати дітей. Батьки виховували Іру дуже мудро, вони привчали її до свободи в усьому. Їй здавалося, що вона завжди робить вибір самостійно, але не помічала, що за нею уважно спостерігає «приховане око» батьків, які в разі потреби оточували юну дівчинку потрібними порадами і своєчасною допомогою.

Після закінчення школи Ірина вступила до ПДТУ. Незабаром вийшла заміж за однокласника, який був військовим. Оскільки чоловіка відправили служити у Московський військовий округ, молоде подружжя поїхало до Москви. Саме там Ірина стала студенткою університету мистецтв за спеціалізацією «Режисер масових театральних видовищ». Ще у студентські роки наша героїня часто відвідувала ляльковий театр і дуже уважно спостерігала за процесом роботи.

Читайте також: История: Старый корпус

Згодом Ірина Руденко приїхала до рідного Маріуполя. Почала працювати в Міському парку культури та відпочинку культурним працівником на дитячому майданчику. Тоді вона разом зі своєю колегою почали показувати лялькові вистави. У 1992 році Ірина Анатоліївна разом з групою ентузіастів створила перший в Маріуполі ляльковий театр. Загалом в Ірини було багато однодумців, серед них *Віктор Грамматиков, Валентина Саврасова, Анжеліка Ряпалова, Лариса Колеснікова, Євген Сосновський та інші.* Стараннями справжніх подвижників

(2)

https://mrpl.city/blogs/view/irina-rudenkozasnovnitsya-mariupolskogo-teatru-lyalok-1

Getting Started

у студентські роки наша героїня часто відвідувала ляльковий театр і дуже уважно спостерігала за процесом роботи.

Читайте також: История: Старый корпус

Згодом Ірина Руденко приїхала до рідного Маріуполя. Почала працювати в Міському парку культури та відпочинку культурним працівником на дитячому майданчику. Тоді вона разом зі своєю колегою почали показувати лялькові вистави. У 1992 році Ірина Анатоліївна разом з групою ентузіастів створила перший в Маріуполі ляльковий театр. Загалом в Ірини було багато однодумців, серед них *Віктор Грамматиков, Валентина Саврасова, Анжеліка Ряпалова, Лариса Колеснікова, Євген Сосновський та інші.* Стараннями справжніх подвижників театральної справи у тому ж 1992 році була поставлена перша вистава «Три веселих п'ятачка» про братиків-поросят, улюблених і відомих у всьому світі. Ірина разом з колегами майстрували ляльок, робили декорації, шили собі костюми для ігрових розважальних програм, обійтися без яких було ніяк не можна – потрібні були кошти для творчості. Труднощів, звичайно ж, було багато. Але, мабуть, найбільша проблема після фінансової – відсутність власного приміщення. Театру доводилося ставити вистави то в старій залі ігрових автоматів в міському парку, то в кінотеатрах. Засновниця лялькового театру зізнається, що її кар'єрний шлях був досить важкий, але вона не шкодувала ані сил, ані вільного часу, щоб ляльковий театр у Маріуполі посів своє особливе місце в культурному житті Приазовського краю. Водночас Ірина Анатоліївна свою роботу зуміла поєднати з отриманням ще однієї вищої освіти. У 1994 році вона закінчила Бердянський державний педагогічний університет.

Завдяки наполегливості Ірини Анатоліївни у липні 1997 р. Маріупольський ляльковий театр був зареєстрований міською радою та отримав статус професійного муніципального театру, ставши таким чином першим офіційним дитячим театром Приазов'я. Незабаром театр почав ставити вистави у будівлі колишнього кінотеатру «Маріуполь».

Читайте також: В Мариуполь возвращается «Отель Континенталь»

(3)

https://mrpl.city/blogs/view/irina-rudenkozasnovnitsya-mariupolskogo-teatru-lyalok-1

Getting Started

дитячим театром Приазов'я. Незабаром театр почав ставити вистави у будівлі колишнього кінотеатру «Маріуполь».

Читайте також: В Мариуполь возвращается «Отель Континенталь»

Репертуар театру складався з яскравих дитячих вистав: «Одного разу в Африці» за мотивами казок Остера, «Три бажання», «Операція «Чебурашка», «Ай, да Мицик» Є. Чеповецького, «Маленький принц» за повістю Екзюпері, «Дюймовочка» за казкою Андерсена, «Коза-Дереза», «Білосніжка і сім гномів» тощо. Ірина Руденко, маючи педагогічну і режисерську освіту, всіма силами створювала, відроджувала і підтримувала життя унікального жанру театрального мистецтва. У 2005 р. театр ляльок почав нове життя для найменших маріупольців і отримав назву **«Бібо»**. При ньому була створена школа акторської майстерності.

Тендітна і сонячна, але сильна характером Ірина виховала двох чудових синів – *Олексія та Романа.* Олексій – майстер спорту України з ралі, а Роман – здібний актор лялькового театру, член Національної спілки журналістів України, успішний київський телеведучий. Три роки назад в Олексія народився син, онук став справжнім джерелом натхнення і радості для Ірини Анатоліївни. Дуже розвинений маленький *Кирюша* відвідує всі вистави лялькового театру, він вже давно став найголовнішим суддею і найбільш вибагливим глядачем для художнього керівника театру.

Читайте також: Цена жизни маленьких мариупольцев

Ірина дуже любить рідний Маріуполь і підкреслює, що маріупольці відрізняються від інших особливим менталітетом і самобутністю. Найбільше полюбляє Міський сад, який зберігає свою неповторну атмосферу.

Зараз Ірина Анатоліївна посідає відповідальний пост голови правління творчого об'єднання «Арлекіно», до складу якого входить Театр ляльок, Перша театральна школа, молодіжний театр «Персонаж» та інші відділення. У школі театрального керівника виховується близько 100 дітей. Всі вони різного віку, але єдині у прагненні навчатись та самовдосконалюватись. Перша театральна школа-студія міста

Маріуполь неодноразово ставала лауреатом всеукраїнських,

(4)

https://mrpl.city/blogs/view/irina-rudenkozasnovnitsya-mariupolskogo-teatru-lyalok-1

Getting Started

самобутністю. Найбільше полюбляє Міський сад, який зберігає свою неповторну атмосферу.

Зараз Ірина Анатоліївна посідає відповідальний пост голови правління творчого об'єднання «Арлекіно», до складу якого входить Театр ляльок, Перша театральна школа, молодіжний театр «Персонаж» та інші відділення. У школі театрального керівника виховується близько 100 дітей. Всі вони різного віку, але єдині у прагненні навчатись та самовдосконалюватись. Перша театральна школа-студія міста

Маріуполь неоднаразово ставала лауреатом всеукраїнських, європейських і міжнародних фестивалів-конкурсів. Ірина Анатоліївна дуже любить своїх учнів і щиро хоче, щоб вони розвивали власні таланти та не зупинялися на досягнутому. Вона вважає, що кожна дитина має свій винятковий талант, просто потрібен час, щоб його розкрити. Завдяки вірі у своїх учнів та постійній праці з ними вона змогла виховати справжніх акторів, які сьогодні стали справжніми професіоналами і прославляють Маріуполь та свого викладача в інших містах України.

Читайте також: **Співуча й неповторна: українські слова, які не перекласти російською**

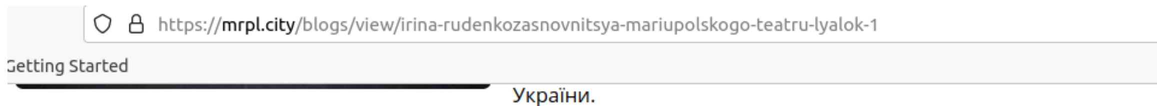

Улюблена книга Ірини Руденко: «Маленький принц» Антуана де Сент-Екзюпері.

Улюблені фільми: класика радянського кіно.

Курйозний випадок з життя: веселих і незабутніх випадків у житті бадьорої і життєрадісної Ірини Анатоліївни було дуже багато. Зокрема, якось їй довелося грати Шапокляк. Ніс у неї був на гумці, і, коли вона чекала свого виходу, щоб легше було дихати, ніс натягувала на лоб. Але, поспішаючи на сцену, Ірина забула поставити ніс на місце. Вийшовши у новому образі, адже тепер у Шапокляк виріс справжній ріг, вона дуже здивувалася, що раптом її вихід викликав такий сміх і неабияке пожвавлення в залі. Про себе

(5)

України.

Читайте також: Співуча й неповторна: українські слова, які не перекласти російською

Улюблена книга Ірини Руденко: «Маленький принц» Антуана де Сент-Екзюпері.

Улюблені фільми: класика радянського кіно.

Курйозний випадок з життя: веселих і незабутніх випадків у житті бадьорої і життєрадісної Ірини Анатоліївни було дуже багато. Зокрема, якось їй довелося грати Шапокляк. Ніс у неї був на гумці, і, коли вона чекала свого виходу, щоб легше було дихати, ніс натягувала на лоб. Але, поспішаючи на сцену, Ірина забула поставити ніс на місце. Вийшовши у новому образі, адже тепер у Шапокляк виріс справжній ріг, вона дуже здивувалася, що раптом її вихід викликав такий сміх і неабияке пожвавлення в залі. Про себе подумала, як же гарно граємо, дітям так весело, ще й Чебурашка щось очима показує їй, мабуть, сам не вірить в такий успіх.

Порада маріупольцям: *«Хочеться побажати не бути байдужими, навчитися об'єднуватися заради однієї важливої мети – змінювати місто на краще. Жити за принципом: «Де народився там і згодився!». Багато маріупольців вважають своє місто трампліном, з якого все починається, але для нашого міста краще, щоб ми залишалися і будували майбутнє саме тут і зараз!»*

Читайте також: ЭКСКЛЮЗИВ: Все, что нужно знать о ГогольFest: голова Гоголя, спецпоезд, спектакль о буллинге и 150 проектов за 6 дней

Джерело: https://mrpl.city/

(6)